

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42279

Kl. ~~19a, 6~~
19a 3/40

Józef Jesionek

Kraków, Polska

Klocki żelbetowe pod szynami w torze kolejowym

Patent trwa od dnia 17 lipca 1958 r.

Klocki żelbetowe, składające się z dwóch identycznych części, uwidocznione są w dwóch rzutach na rysunku fig. 1 — 10. Są one połączone w jedną całość dwoma śrubami poziomymi, oznaczonymi literą *k* i stanowią podstawę dla szyny kolejowej, przy czym klocki te ułożone są podłużnie pod każdym tokiem szyn i dotykając jeden do drugiego tworzą razem ciągłe ławy betonowe. Celem utrzymania przepisowego przeswitu toru co druga lub co trzecia para przeciwnych klocków rozparta jest poprzeczkami ze stali w kształcie litery „U”, oznaczonymi literą *a* na fig. 1 i 3. W klockach zabetonowane są krótkie kawałki stalowe *b* (fig. 3) z kształtówek o tym samym kształcie co poprzeczki, tylko o odpowiednio mniejszych wymiarach, przy czym kawałki *b* mają w miejscu zabetonowania odgięte ścianki, jak to pokazano na fig. 4. Poprzeczka stalowa *a* łączy dwa przeciwległe klocki leżące w torze w ten sposób, że na jednym swym końcu przymocowana jest ona do jednego klocka śrubą *l* (fig. 5), a np. drugim końcu jest przytwierdzona do przeciwnego klocka za pośrednictwem wkładki poszerzeniowej *m* (fig. 3 i 7).

W środku tej wkładki znajduje się otwór na śrubę.

Klocki zbrojne są u podstawy rusztem *gig'* ze stali okrągłej cienkiej (fig. 2), następnie czterema pionowymi krótkimi prętami *e*, odgiętymi w kształcie litery „U” (fig. 1 i 2) owiniętymi spiralnie cienkim drutem *h* oraz dwoma poziomymi, zamkniętymi w sobie strzemiionami *d*, *e*. Dla wkrętów, którymi przymocowane są do klocków szyny kolejowe, osadzone są w klockach tulejki *i* w ilości trzech lub więcej sztuk z blachy cienkiej, wygniecionej gwintowo, odpowiednio do gwintu wkrętów, (fig. 1 i 2). Całość zbrojenia może być dla łatwiejszego manipulowania przy betonowaniu punktowo elektrycznie zgrzewana. Wymiary klocków są następujące: długość równa się odstępowi podkładów kolejowych, mierzonemu w osi podkładów, szerokość równa się w przybliżeniu połowie długości klocka, zaś wysokość w przybliżeniu połowie jego szerokości. Szyna spoczywa na klockach za pośrednictwem płytki z materiału plastycznego o odpowiedniej wytrzymałości lub na zwykłej podkładce stalowej. Celem zapobieżenia odkręcaniu

się wkrętów w tulejkach blaszanych nakłada się na łebki wkrętów płytki, ustalające wkręty w żądanym położeniu (fig. 8 i 9).

W łukach toru muszą wewnątrz punkty styku klocków ulec drobnemu odbiciu betonu o parę milimetrów, a to ze względu na mniejszą długość łuków wewnętrznych pod każdym tokiem szyn. Układ klocków w torze pokazano na fig. 10.

Zastrzeżenia patentowe

1. Klocki żelbetowe pod szynami w torze kolejowym, znamienne tym, że składają się każdy z dwóch identycznych części betonowych zbro-

jonych stalą i połączonych ze sobą poziomymi śrubami (k), przy czym klocki ułożone są po-dłużnie pod każdą szyną, tworząc dwie ciągle równoległe ławy betonowe, złączone ze sobą stalowymi poprzeczkami (a).

2. Klocki żelbetowe według zastrz. 1, znamienne tym, że wkręty przytrzymujące szynę do klocka mieszczą się w tulejkach (j) z blachy cienkiej, wygniecionej gwintowo odpowiednio do gwintu wkrętów.
3. Klocki żelbetowe według zastrz. 2, znamienne tym, że wkręty ustalane są w żądanym położeniu w klockach przy pomocy płytek ustalających.

Józef Jesionek

